

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvenredno poudarjeno in nove po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 18 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena sicer 75 Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se avde frankirati. Rokopisi se ne vračajo. — Uradništvo in v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. Opravištevno, na katero naj se odgovorje pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Zaradi jutrnjega praznika izide prihodnji list v sredo.

Telegrami.

Berlin 7. junija. Zveznemu svetovalstvu (bundesrat) je došla predloga o razpuščenju državnega zbora (reichstag) to podpirajoč z neogibno potrebnimi postavodajalnimi naredbami za varstvo državne družbe, za kar se pa priglasenje zdanjega državnega zbora ne dobi.

Versailles 7. junija. V zbornici je rekel minister vnanjih zadev, na dotično interpelacijo odgovarjajoč: Francoska dela zmirom za mir; z ozirom na kongres je ona izgovorila si, da so vprašanja zaradi Egipta, Libanona in svetih krajev izključena, kar se je tudi priznalo. Francoska sodi, da sam kongres more posameznosti orijentalnega vprašanja urediti, in ona je sprejela vabilo na kongres le pod tem pogojem, da se bodo samo ona vprašanja obravnavala, ki se tičejo zadnje vojske. Minister upa, da se bode domislilo, da stanujejo še drugi nego bolgarski kristijani na Balkanskem otoku. Zbornica sklene jednoglasno dnevni red in jemlje izjavo ministrovo z zaupanjem na znanje.

Dunaj 7. junija. Mej obema delegacijama se je doseglo soglasje in celotna potrebščina izdaj budgetnih s 106.673,466 gold se je določila. Avstrijska delegacija se je sklenila. Grof Andrassy je izrekel cesarjevo zahvalo.

Gluha vojska.

Črez malo dni se snide evropski kongres, shod prvih ministrov glavnih evropskih držav. Zgodovina tacega shoda skoro ne pomni,

ki bi bil v važnejših časih sešel se nego je današnji čas, ko se evropske izpremembe godé in pripravljajo, katere bodo mogli še le oni zanamci bolj oceniti, nego jih moremo mi, ki bodo uže dovršena dejanja in gotove učinke videli iz tega, kar se nam še le v začetkih odkriva.

Za nas je zdaj pač prvo in najvažnejše vprašanje: ali se bode diplomatom na kongresu posrečilo mir v Evropi utrditi in ohraniti za nekaj časa, za par desetletij, ali pa se iz kongresa rodi nova vojna.

Videti je, da Evropa v obče močno zaupa, da se naredi mir. Današnji telegram nam iz Francoskega poročja, da ga tamošnja vlada upa, angleške novine isto tako izražajo, nemške in druge zanima le napad na Wilhelma, in naše avstrijske ne vedo kaj bi, a kakor lahko miselno omahujejo sem ter tam, soditi je, da pri nas v vojsko nihče ne verjame, da si nas je vnanja politika magjarska prav blizu vojske z Rusijo zapeljala.

V zapadnej Evropi se torej na kongres zida, da bode naredil in ustanovil mir. Vse drugače pa so Rusi. Oni ne upajo mnogo kongresu.

Ruski listi situvacijo tako risajo: Prav za prav se zdaj kljubu premirju in kljubu vsemu dogovorom vendar le cele zadnje tri mesece vojska vodi zoper Rusijo, če prav ne odkrita vojska. Na Dunaji, v Parizu, v Atenah, v Carigradu, v Bolgariji in v Malej Aziji, na vseh evropskih borzah tače vojska, neka gluha vojska proti Rusiji. Rusija mora ves ta čas imeti na nogah velikansko vojsko, ki jo silno denarja stane; ona se mora s silnimi denarnimi stroški pripravljati na vse slučaje, tudi če bode morala vojevati z dvema, s tremi. To je Anglija doseči hotela. S tem se ruske finance oškodujejo silno močno. Zatorej je istina, če pravijo ruske novine: od

premirja san-štefanskega do zdaj smo imeli z Angleži gluho vojsko, a vojska je bila, in sicer draga vojska. Kongres mora tej gluheji vojski konec storiti, kakor koli je.

In brez dvombe je, da bode kongres tej želji ruskega naroda ustreči moral. To neravno stanje več kot trimesečne gluhe vojske zoper Rusijo mora konec biti: ali odkrita, glasna in gromovita krvava vojska, ali pa pošten mir. Sramotno se Rusija ne bode nikdar udala. Sadu svojih zmagne bode drugim popustila. Osvobojenih bratov Slovanov ne bode sovražnikom Slovanstva izročila. Če bode kdo to od nje resno terjal, imel bode z rusko zmagovito vojsko opraviti, in vsak pravičen človek mu bode želel, naj bode pošteno tepen.

Kakor rečeno: ruske novine imajo malo upanja za mir. Mi pa vendar še malo upamo, kar bi radi, da bi na kongresu izpoznali gospoda diplomati, da pravičnost velja dalje nego samokorist in potem, če visoki možakarji to izprevidijo, je mir gotov.

Francoski listi o napadu na nemškega cesarja.

Največji sovražniki Nemcem so gotovo zdaj Francozje, kateri ne morejo pozabiti, da Nemci pod Vilhelmom, potem ko so Napoleona III. uže ujeli, in francosko redno armado uničili, niso hoteli miru pri Sedanu skleniti, ampak so iz same čestilakomnosti in iz poželenja — Francoze še bolj ponižati — marširali pred Pariz, in na ta način še proizročili smrt, ali ranjenost in bolezen stotinam ljudij, ter Franciji vzeli dve provinci in 5 milijard denarja. To je več ali manj francoskim listom pred očmi, ko pišejo o drugem napadu na nemškega cesarja.

Listek.

Vojvoda Božo Petrović,

predsednik črnogorskega senata.

(Konec.)

Turki so bili nagnali v Albanijo mnogo vojske, posebno bašibozukov, mej tem pa načelnik Črnogorcev, nij imel sredstev za vojno, in hrabri sokoli so bili primorani, prenašati brez ropota vse nadloge. Izumil je Božo Petrović tudi tu sredstva, da se odstranijo težave: ker je sprl mej soboj turške glavarje, nekaj, ker je plašil Albance z nenavadnimi napadi, ki so potem večkrat prešli na črnogorsko stran. Akoravno se je mlademu vodju na ta način posrečilo razsejati gnezda bašibozukov, se vendar Turki niso oplašili, temuč poslali

so v Albanijo še 20 bataljonov. Ko knez Nikolaj o tem zvé, napravivši se k Sjenici, na pomoč Srbiji, hiti nazaj, svojej južnej armadi na pomoč; boječ se, da bi ne prišel prepozno, se je precej pobrigal za njeno osodo. Še nij dospel do mesta, je uže izvedel, da je turški oddelek pod Medunom zmlet in skoraj uničen. Črnogorci namreč niso čakali knezove pomoči, ampak spustili so se v vroč boj več kot petkrat močnejim sovražnikom in zadobili pod vodstvom Bože, Ilje Plamenca in Marka Miljanovega najbolj bliščečo zmago, kar jih vé pokazati zgodovina kneževstva. Črnogorci ubitih in ranjenih niso izgubili več kot 600 mož, mej tem, ko so Turki imeli samih mrličev nad 6000. Popustili so Turki tudi kanone, zastave in vso prtljago. Ko je Božo Petrović utrujen, hripav, začrnel in razdrapan pričel v Danilov grad, da je prinesel pozdrav svojemu knezu

in bratrancu, je rekel s solzami, kazoč z roko na Črnogorce, ki so nesli zastave:

„Ne, knez, jaz ne morem biti predsednik senatu; nemogoče mi je soditi take junake!“

Sè zmago pod Medunom se niso dovršila slavna dela Črnogorcev v tej vojni. Južnej armadi male slovanske kneževine je bilo odsojeno še dvakrat pokazati svojo hrabrost v borbi s trumami turške države. Derviš-paša se je postavil na albansko mejo z 20 bataljoni nove vojske, ko je bila poprejšnja razbita. Želel je popraviti izgubljeno stavo, in zato je vedno begal od jednega kraja do drugega in nij dal minute pokoja gladnim in do smrti trudnim črnogorskim krdelom. Božo Petrović je imel samo dva bataljona, ko je bil v Piperu, središču črnogorskih pozicij, in ko ga je prvokrat prijel Derviš-paša, prišedši nad nj črez reko Zeto pod varstvom silne artilerije.

„Pays“ piše: „Nemčija žanje nekoliko semen, katero je pri nas sejala; Nemčija je podpirala leta 1871 komuno..... Bremana davkov, beda in strah nad težko vojaško službo morejo prignati nad Nemčijo revolucijske nevarnosti 1848 letne, v katerih se bode potopila.“

Zatorej pravi n. pr. „François“ mej drugim to: „Kako grenka premišljevanja mora imeti stari nemški cesar v svojem srci! Strelna rana morda ga še ne boli največ, in če je njegova krščanska duša pristopna očitam vesti, če meni, da mora za minolost pokoro delati, kako strašna in neusmiljena se njegovej duši zdi pokora.“

Drug list „Defense“ meni, da je „kulturkampf“, boj zoper katoličanstvo, na Nemškem sam mogel duhove tako razdivjati, kakor so.

„Republique française“ meni, da so ne-nadejani vojni vspehi, ki so Nemčijo na enkrat iz slabotnosti povzdignili, nekatere duhove na Nemškem ob pamet spravili, in nemški narod tako zbegali, ki se izdaje za tako miren in zmeren, da si je prav za prav najbolj razdražljiv in lahko razburljiv.

Četrty list „Constitutionnel“ pa pravi: „V katerem stoletju živimo? Kakšne razmere vladajo onkraj Rena? Zgodovina, ki je tako bogata kraljemorov, nema nobenega podobnega izgleda o dveh umornih poskusih na sploh ljubljene vladarja. Cesar Vilhelm je bil naš sovražnik; on je bil v vojski osoren zoper nas, in kot zmagovalec ne baš mehak. Ali bila je nemška roka, ki je vzdignila se zoper glavo slavenčenega starca, ki je nemško jedinstvo uresničil. Naša pamet se meša pred tacim zločinom. Ali je ta mož tiran? Ne. Ali je slabo služil domovini? Ne. Kateri vladar je še varen, če je tak knez v nevarnosti?“

Drugi francoski listi, kakor „Gaulois“, „Paris-Journal“, „Paris-Capitale“ in „Figaro“, pak stvar smatrajo od druge resne strani, in se uže bojé, da bode jeden nasledkov tega napada povečano sovraštvo nemške vlade do francoske republike, — ker bodo Nemci te napade pripisovali republikanskim načelom. „Figaro“ pravi: „Za Francosko in za republiko narašča iz teh dogodkov pred vsem silna potreba, tako zmerno, tako malo republikansko, tako malo socijalistično postopati, kot je le mogoče. Saj poznamo strašno izurjenega moža, ki bi le prerad našel kak uzrok, monarhičnej Evrope kako republikansko državo zatočiti kot garjevo ovco, od katere vse zlo prihaja...“

Mala peščica Črnogorcev bi se ne bila mogla držati proti naporu 16 turških bataljonov, na višinah, ki jih je zasedel Božo, toda k sreči je prišel poslednjemu na pomoč neutrudljivi Ilja Plamenac, ki je udaril na turško krilo in pomagal zmagati. Silno veliko Turkov je potonilo v reki Moravi, čez katero so se namenili ubežati. Druga zmaga Črnogorcev nad Derviš-pašem je sledila po krvavej borbi na Maljati, kjer je bil junak dneva Ilja Plamenac. Poslednje slavno podjetje v vsej vojni 1876. leta je bilo to, da so vzeli Črnogorci Medun.

Ko je knez Nikolaj sklenil s Porto premirje, poslal je Božo Petroviča v Carigrad zaradi mirovnih pogovorov. A ker porta nij hotela niti pedi odstopiti, vrnila sta se črnogorska pooblaščenca domov.

Pričela se je rusko-turška vojna. Božo

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 8. junija

Gospodska zbornica *državnega zborja* je priglasila sklepom drž. zbora glede ban kovega statuta, le §. 40 je po svojem prvem sklepu ohranila. — Poslanska zbornica je sprejela postavbo o pokritji šestdesetmilijonnega kredita.

Avstrijska delelegacija je sprejela redno potreščino za vojni budget. Daljša debata je bila o tem, ali se dovoli svota za jezdeče baterije, in je končala z dovoljenjem z 28 zoper 24 glasov.

Hrvatje so s svojim oportunstvom, s svojo slavno „šutnjo“, s svojim diplomatiziranjem in s svojo prizanašljivostjo Magiarom, to dosegli, da se v vojaškej krajini njihovej nemški jezik kot učevni jezik v šole vriva! In to čini Hrvat general Filipović. In to se godi, če v „Obzoru“ prav beremo, trideset let po 1848!!

Vnanje države.

Skoro najvažnejši politični dnevni dogodek, — ki najbolj zanima novinarje, je streljanje *Nemca* dr. Nobilinga na nemškega cesarja. Čeravno oficijalni telegrami pravijo, da se ob-streljeni nemški cesar bolje počuti, da se zanj nij bati, vendar nij gotovo, da je vse to res. Nihče razen zdravnikov in prav bližnje rodbine ne pride več k njemu. Sin cesarjev, kronprinc Fridrih Wilhelm, je postavljen za začasnega vladarja. V svojej izjavi, ki jo je izdal, obeta držati ustavo in postavbo in ravnati se po znanih si „načelih nj. vel. svojega očeta in gospoda.“ Torej se bode tudi v vnanjej politiki držal nemški kronprinc na čel očetovih, t. j. bode Rusom hvaležen za pomoč leta 1870.

O Nobilingu pravijo zadnje nam došle nemške novine, da je od nedelje popolnem v nesvesti od strela, s katerim si je sam dve krogli v glavo zapodil še predno so bili po strelu na cesarja ljudje v njegovo sobo vložili. Baje, da nij upanja, da bi se ozdravil.

Sicer pa po Nemčiji strašno zapirajo vsacega, kdor le kaj „nelojalnega“ zine. Zdaj uže govore o razpustu poslanske zbornice. Kmalu se bode govorilo o odpravi ustave in bode Nemčija potem najabsolutističnejša in najnesvobodnejša država v Evropi. Nemška kultura se čudno pokazuje.

Če se *kongres* bolj bliža svojemu otvorjenju, menj se ve, kako bode obravnal in sklepal. — Francoski „Temps“ ve povedati, da bode Rusija pač črnogorske želje po luki Barskej podpirala, da pa se zaradi tega neče z Avstrijo v vojsko zavleči, torej naj se Črnogora z Avstrijo pogaja. — Iz versailskega današnjega telegrama na prvem mestu priobčenega, je razvidno, da Francozje z Grki, in zoper slovanske Bolgare, koketirajo, torej so „platonično“ bolj zoper Rusijo.

Petrović je z nova sprejel načelnštvo nad južno črnogorsko vojsko in kakor prej, kazal svoje vojaške sposobnosti. Ob času, ko se verni del črnogorske armade nij bil v stanu odbiti napora turških vojakov, je Božo Petrović čestokrat na glavo pobil mnogoštevilneje Turke na južnej strani. Po begu Sulejman-paše iz Albanije je Božo Petrović na čelu svojih junakov se spustil v Albanijo in tako ne-le zagladil s slavnimi zmagami prejšnjo svojo neudačo, ampak še pripletel k črnogorskemu slavnostnemu vencu novih lavorov. Tudi one dni je dobil ta črnogorski junak in diplomat važno nalogo. Poslal ga je namreč črnogorski knez k našemu dvoru na Dunaj, da se bolj natanko pomeni o zadevah mirovne pogodbe San-Štefanske, ter se potegne za krvavo zasluženi sad preslavnih zmag, katerega bi mu radi izpulili veliki sovražniki male kneževine.

Znano je, da imajo hrabri *Črnogorci* po san-Štefanskem dogovoru dobiti veliko pomnoženje svoje zemlje. Ali te jim nijso le Magjari in Lahi nevoščljivi in intrigirajo zoper to, temuč tudi onemogli Turek si vse prizadeva, da bi pred kongresom v osvojenih delih, zlasti kjer živo Arnavti, kak upor zbudil. Zlasti si v tem prizadeva skaderski Hussein-paša.

Iz *Carigrada* zdaj pred kongresom zopet obetajo „reformo“. Ali svet se je uže davnaj odvadil Turkom verovati, zato bodo tudi te obliube udarec v vodo in kongresovci se na Turčijo ne bodo dosti ozirali.

Rumunska ministra Bratianu in Kogolniceanu gresta v Berlin, da bosta skušala vsaj z besedo rumunske interese na kongresu zastopati. Onadva baje neseta tja neko spomenico, v katerej dokazujeta nevarnosti, ki izrastó za Rumunijo in za druge, ako morajo Rumuni Besarabijo odstopiti in bode tako Rusija v direktnjej zvezi s slovansko Bolgarijo.

Domače stvari.

— (Ljubljanski škof dr. Pogacar) je predčertanjam vrnil se iz ribniške dekanije, kjer je imel kanonično obiskovanje in birmovanje, zopet v Ljubljano in bode denes dopoldne po velikej maši in popoldne po litanijah, pa v ponedeljek dopoldne po desetaj maši v stolnici delil zakrament sv. birme.

— (Strašna nesreča) se je prigodila blizu Poličan na južnej železnici. Dne 4. junija je poštni voz, ki vozi iz Poličan v Konjice ravno tačas (ob polu treh zjutraj) peljal se čez železnico, ko je tovorni železnični vlak pripuhal. Postiljon Jože Berglez je bil strašno razmesarjen, poštni voz ves razdrt in raztrgan. Železniški čuvaj šrange čez železnico nij bil zaprl in pokriti poštni voz se je ravno v tistem trenutku premikal preko čez železnico, ko je tovorni vlak pridrdral in ga prijel. Vodja vlaka je še le potem videl, da se je nesreča v temi pred njim zgodila, ko so mu kosci od voza na mašino metani bili. Čudno je, da konj, s katerega je vse potrgano bilo, nij nič poškodovan. Uprl se je bil sunku z vso močjo in si tako življenje rešil.

— (Iz Slovenske Bistrice) poroča graška „Tagespost“: Minoli četrtek pohodil je klub juristov iz Maribora, kateremu se je pridružilo mnogo tovarišev iz celega spodnjega Štajerja, Slovenjegrada, itd. Navzočni so bili gg. Heinricher, predsednik okrožne sodnije, in Duller, državni pravnik iz Celja. Prvosednik kluba poslanec, dr. Dominikuš, govoril je prvo napitnico, ki je bila z občno pohvalo sprejeta. Omenjal je, da duševno vez vse juriste mej soboj veže, kot zastopnike resnice in prava. Napivalo se je še mnogo, ter so gostje odšli potem vsi v zgórenjo Bistrico k „Michlwirhtu.“ Še le pozno na večer odrinila je cela družba proti domu. Slovenska Bistrica zapomnila si bode ta dan kot jeden njenih najlepših.

— (Na Triglavu) namerava avstrijski klub turistov pri takozvanih sedmih jezerih še to leto kolibo za obiskovalce te naše gore postaviti.

— (Blazen s strehe padel.) Po noči 3. t. m. je zlezal sin kamnoseka Najsa iz Beljaka na streho, ker se mu je v glavi mešalo. Zidni rob, kjer se je bil blazni prijel, se je odkrušil in nesrečnik je z višine padel ter se tako pobil, da je umrl.

— (Ustrelil) se je sam nekov Ljubljančan Mullereth, 19 let star delavec v Mariboru 3. t. m. baje iz ubožnosti ker mu 68 kr. na dan zaslužka nij dovolj zdelo se.

— (Nemški ljubljanski turnerji) so bili namenjeni iti obiskat o binkošnih v Trbovlje, da bi se tam sešli s Celjskimi tovariši. Ali ti so jim zadnji hip odpovedali, češ da gredo rajši v Ptuj, in ljubljanski Nemci morajo potrpeti za drugikrat.

— (Iz Idrije) se piše 5. junija v „Edinost“: Denes je šel nek rudar k velikemu stroju, ki vozi iz jame vleče. Našli so vsega zmečkanega. Ne vé se, kaj je hotel tam, ali loviti olje, ki od stroja kaplje, da si namaže svoj rudarski voz, ali kaj drugega. Zelo žalostno je vselej, kadar se v idrijskem rudniku kaka nesreča zgodi, toliko bolj, ker vdova navadno z ubogimi otročiči brez pomoči ostane.

— (Demonstracije v Trstu) in po Goriškem, ki so proti Avstriji in proti Slovenem obrnene, se vedno gostejše gode; minolo nedeljo se je zbrala ogromna množica pred laški konzulat v Trstu, ter počenjala razne nespodobnosti. V gledališči Rossetti so bile tudi demonstracije zaradi besede Margarita. Te dni pa so zasačili nekega lopova, ki je revolucionarne plakate iz Italije v Trst prinesel. Policija je zaprla več osob.

— (Nečlovečnost) Pijan zidar iz Škorkole pri Trstu je v ponedeljek iz hudobije zabodel z nožem vpreženega konja, straža ga je zaprla.

— (Potrjene šolske knjige.) Naučno ministerstvo je izdalo z odlokom od 22. maja t. l. zapisnik, vseh onih knjig, katere se v bodočem šolskem letu smejo na ljudskih in meščanskih šolah rabiti. V tem zapisniku je izpuščenih mnogo knjig raznih jezikov, katere so bile prej odobrene a se zdaj v tem novem zapisniku ne nahajajo. Med pičlim številom odobrenih slovenskih knjig so 3 potrjene zdaj izpuščene namreč: Praprotnikova „slovenska slovnica“, Krones-Lapaj-nove „Štajerske pripovedi“ in Štumpfni „Nauk o ženskih ročnih delih“. V slovenskem jeziku je odobrenih: 7 knjig za veronauk, 5 za slovenski jezik, 4 za nemški jezik, 4 za računstvo. Za zemljepis, zgodovino, prirodopis, fiziko, kemijo, geometrijo, risanje in telovadbo nij nobene potrjene slovenske knjige za ljudske šole.

— (Južnoslovenske narodne popevke.) O tej zanimivej in velikanski zbirki Kuhačevej, na katero smo naše čitatelje že večkrat opozorili, ter priporočali, da se i Slovenci naročajo na to delo, izšel je pred kratkim v Zagrebu 1. zvezek v jako ličnej in okusnej izdaji, ter obsega tudi mnogo slovenskih narodnih pesen. Obširen članek o tej zbirki, obljubil nam je za prihodnji list naš rojak g. Josip Noll, pevec hrvatske opere v Zagrebu, ki se mudi zdaj tukaj za nekoliko tednov pred odhodom svojim v Milano. Kakor smo izvedeli od njega ima to za vsacega Jugoslavana prezanljivo delo dozaj na Slovenskem še jako bomo številce naročnikov in podpornikov. Res je sicer, da podpiranje domače literature zahteva mnogo požrtvovalnosti od vsacega slovenskega domoljuba, vendar pak se nadejamo, da se bode našlo tudi za to delo, katero bode na čast vsem Jugoslovanom, kadar bode srečno dovršeno, na Slovenskem primerno število podpornikov. Razven narodnih napevov slovenskih, katerih bode več stotin, imel bode vsak naročnik krasno zbirko narodnih popevov bratov naših Srbov in Hrvatov ter Bulgarov, tedaj krasen venec za primerno malo plačilo.

— (Z Dunaja) se poroča, da tamošnji slovenski študentje nameravajo skupno izdati almanah, ki bode prinesel spise v vseh avstrijsko slovenskih narečjih: v slovenskem, češkem, poljskem, srbskem, hrvatskem in slovaškem.

— (Dunajske akademije znano sti) je predložil 6. t. m. profesor Štefán razpravo našega rojaka dr. Franca Hočevarja, asistenta na tehnični visoki šoli dunajske: „o integraciji jednega sistema simultanih diferencijalnih jednačeb.“

Razne vesti.

* (Kakšen je bil streljalec na nemškega cesarja prej.) To vprašanje se po novinah različno razpravlja. V francoskem „Tempsu“ pripoveduje njegov znanec: Karel Nobiling je živel, ko je študiral, zmerno bolj sam za sebe, malo je občeval s součenci. Po veselji nij hodil; njegovo življenje je bilo resno ostro. On je bil sanjar, a sicer strasten. Najraje se je zabaval z lovom. Rad je zbiral orožje. Zatorej so pri njem našli celo zbirko revolverjev in pušek. Uže kot študent je Nobiling imel željo, veliko rolo enkrat v zgodovini igrati. — V „Köln. Ztg.“ pa menj verjetno piše nek učitelj, součenec Nobilingov, da je bil ta uže kot študent brez vsega srca, brez idealov, da je le na to mislil, kako bi denarja pridobil si, ter da je bil hladnokrvno nesramen v občenju ali bojazljiv. — Oče morilca Nobilinga je bil kupil l. 1855 graščino Grablevo na pruskem Poznanskem. Bil je eden prvih poljedelcev, sicer pa konservativen in cerkveno ortodoksen mož. Nij znano, pravi „Berl. Tagblatt“, ali je ustrejen bil, ali se je sam ustrelil, le to je gotovo, da so ga ustreljenega našli v gozdu, ko je šel vrane streljat.

* (Umor.) Iz Kirchdorfa na zgorenjem Avstrijskem poroča se o grozovitem umoru otroka posestnika Finederja. Ko je namreč ta 2. t. m. z vso svojo družino k dopoldanski službi božje, in je ostala njegova hči Cecilija sama doma, prodril je neznan zločinec v hišo, zgrabil deklico, ter je tako ob ogel vrat zagnal, da se jej je glava popolnem razbila in so posamni deli na tleh okoli ležali. Kakor uže rečeno, se zločinec ne ve, in tudi ne zakaj da je ta grozoviti čin storil na ubozem detetu.

* (V velikej loteriji je zadel) nek duhoven z imenom de Mattia v Neapolji velikansko svoto nad dva milijona lir. Dotični provincijalni zaklad nij mogel celega dobitka izplačati, temuč se je pogodil z duhovnikom takó, da dobiva po obrokih dokler ne bode izplačan. Zarad tega velicega dobitka pa drugo ljudstvo zdaj v Neapolji močno stavi. Vsak si misli, da mora tudi dobiti.

* (Perzijski cesar.) Perzijski „šah“, ki je bil leta 1873 na dunajske razstavi, obišče tudi letos pariško. Zdaj je v Berlinu. Njegovo spremstvo kupuje posebno rado zlatnino in druge dragocenosti; a prodajalci morajo dobro paziti, da jim Perzijani njihovo blago zastoj ne uneso. Tako je jeden izmej šahovega spremstva pri nemcem zlatarji kupil za 1200 tolarjev dragocenostij; ko to spravi, vzame še nekaj kop zlatih prstanov za „nametek“, ter hoče s „hvalo“ otiti; s teškim trdom spravi je kupec od njega te prstane, ter mu da drugih srebrnih in pozlačenih. Še nekdo drug pride k družemu kupcu, nabere si zlatnine za 800 tolarjev, ter otide z izgovorom, da bode prišel čez par trenutkov plačat, a nij ga bilo več, ter so morali drugi Perzijci zanj dolg poravnati, ki so prišli zopet k temu prodajalcu nakupavati; se ve da zadovoljni nijso hoteli dati 800 tolarjev za nič in zopet nič, a prodajalec jim njihovega blaga, ki so ga za 1200 tolarjev nakupili, nij hotel prej dati.

* (Mrličii iz grobov ukra deni.) Anatomi (ali učeni preiskovalci mrtvih trupel) na Angleškem se pred petdesetimi leti nijso smeli mrtvih trupel razrezati in preiskovati, kakor

se jim zdaj postavro dovoljuje. Zato so jih kralji in vpijanene ljudi morili, da so študirali na njih. Tako je sam nekoč Burke nekda v Edinburgu 16 ljudij umoril in profesorjem anatomije mrtva trupla prodal. Zdaj se pa iz severne Amerike poroča, da tam mrtvece zelo kradejo. V Ohio je umrl kongresni ud, sin l. 1841 umrlega predsednika zedinjenih držav. Scott Harrison, katerega truplo so na protestantskim tamošnjem pokopališču zakopali. Na grob so zavalili teškega kamenja, da bi tatovi ne ukrali trupla, ter so nastavili tudi čuvaje okolo. Malo preje bil je pa z istega pokopališča ukraden nek drug mrtvec; zato je prišel general Benjamin Harrison, da bi po tatovih tega mrliča poizvedel; pri tem pa najde v nekej kleti — truplo svojega lastnega očeta, katerega so bili uže tatovi izkopali ter odnesli. Benjamin Harrison dolži javno celo medicinično profesorsko fakulteto zveze s tatovi. Dekan te fakultete pa tudi javno od sebe in svojih tovarišev odvrča to tatvino.

Tržne cene

v Ljubljani 8. junija t. l.

Pšenica hektoliter 8 gld. 94 kr.; — rož 6 gld. 01 kr.; — ječmen 5 gld. 20 kr.; — oves 3 gld. 41 kr.; — ajda 5 gld. 85 kr.; — pros 6 gld. 01 kr.; — koruza 6 gld. 40 kr.; krompir 100 kilogramov 2 gld. 50 kr.; — fižol hektoliter 10 gld. — kr.; masla kilogram — gld. 92 kr.; — mast — gld. 82 kr.; — ipih frišen — gld. 70 kr.; — špeh povojen — gld. 75 kr.; — jajca po 1¹/₂ kr.; — mleka liter 7 kr.; — govednina kilogram 54 kr.; — telečnine 52 kr.; — svinjsko meso 68 kr.; — svinja 100 kilogramov 1 gld. 73 kr.; — slame 1 gld. 78 kr.; — drva trda 4 kv. metrov 6 gld. — kr.; — mehka 4 gld. — kr.

Dunajska borza 8. junija.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcu	83 gld. 95	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	66	50
Zlata renta	75	35
1860 drž. posojilo	114	—
Akcijske narodne banke	818	—
Kreditne akcije	231	60
London	118	35
Napol.	9	45
C. kr. eskini	5	58
Srebro	103	45
Državne marke	58	30

Obiteljska stava.

Redki dvojoj bil je 9. maja t. l. v navzočnosti jednega c. kr. notara in mnogih prič mej fabriko za kase F. Wertheim & Comp., katero je zastopal njen vodja Neidholdt, in mej kasnim fabrikantom G. Artuso v Trstu. Borilo se je radi novo iznajdene nerazrušljive oklopne kase Wertheimove fabrike, katero so uže 17. februarja t. l. strokovnjaki javno v Trstu poskušali in videli, da tako trdnih kas še nij bilo. To je pa g. Artuso podregnilo, ter je pozneje po časopisih razrazil, da on izdeluje ravno take kase. Sklenilo se je torej za primero obe kasi poskusiti, katera je trdnjša; zato sta dala vsak jedno, Wertheimova fabrika pa isto kaso, katero so uže poskušali 17. februarja; zraven je pa Wertheimova fabrika gospodu Artuso dovolila trikrat več časa za ulomljenje njene kase, kakor bode pa sama potrebovala za ulomljenje njegove. Izkusnja je pokazala, da se je za ulomljenje ter izpraznjenje Artusove kase potrebovalo le 43 minut, mej tem, ko on Wertheimove kase v trikrat daljšem času še poškodovati nij mogel. Po tem zanimivem poskusu izpostavili sti se obe kasi, še popolnem cela Wertheimova oklopna, in ona popolnem razdejana od gospoda Artusa, javno mnogobrojnemu občinstvu na ogled. (188)

Zastopništvo za Krajsko pri:
gosp. Franc Detter-ji v Ljubljani.

5 oralov senožeti

je za pokositi ali pa za vlast prodati. — Natančneje se izve v Florijanovih ulicah h. št. 12. (178—3)

Prostovoljna prodaja.

Dne 11. junija t. l. se bode prodalo v Spodnji Zadobrovi prej Mehličovo posestvo št. 12. — Kupni pogoji se izvedo na dan licitacije na mestu. (119—3)

Adolf Eberl,

zaloga oljnatih barv, lakov
in firnežev, (152—11)

v Ljubljani,

na Marijinem trgu, poleg frančiškanskega mosta.

Fotografsko naznanilo.

Usojam si p. n. slavnemu občinstvu naznanjati, da sem pridobila za svoj atelje izvrstnega dunajskega fotografa, ki je posloval pri prvih tamošnjih fotografih; zmožna sem ovatorej, ravno tako lepe slike izdelavati, kakor doslej. Zato dovoljujem si svoje p. n. naročnike uljudno prositi, naj bi me še naprej s svojimi naročili počestiti blagovolili. Sprejemlje se v fotografiranje vsak dan brez izjemke.

(180—1) **Roza Krach,**
vdova fotografa, v glediščnih ulicah št. 6.

Naznanilo očitne dražbe.

Prihodne tržne dneve, sredo in soboto 5., 8., 12. in 15. tega meseca se bode v Andreas Schreyer-jevem magacinu tik frančiškanskega mosta v Ljubljani veliko raznega železnega blaga, med tem kose, serpovi, brusni kameni medno in plehnato orodje itd. po očitnej dražbi proti gotovej plači razprodajalo, in vabi k mno goštevilni udeležbi:

(176—3)

Opravništvo

Andreas Schreyer-jeve konkursne mase.

Elegantna
spomladanska obleka
18 gold.

Praktična
spomladanska zgornja suknja
12 gold.

Trdne
spomladanske hlače
5 gold.

in v primerji najfinejše obleke za
gospode in dečke; po najnižji ceni
obleke za otroke od dveh let naprej.

Spalne suknje
za gospode in gospe
priporoča

M. Neumann,
krojaški mojster,

v Ljubljani, slonove ulice šte. 11, v
Lukmanovej hiši.

Vnanje naročbe se proti po-
vzetju urno izvrše in nepristojno brez ugo-
vora nazaj vzame. (111—18)

Za odrasle in otroke!
Dr. A. Plenka „Anticatarrhalicum“
proti vsakemu náhodu
sliznih mren.

Ta čaj, prirejen na znanstvenem temelji
od najbolj zdravih zelišč in korenin, izvr-
stno deluje pri vseh náhodih sliznih mren v
krhlju, v sapniku in njega vejah, v pljučih, v
želodci in črevih, vrlo pomaga pri kataru v
mehurju, v maternici ter nje nožnici, tudi ubla-
žuje okrepiljujoč in kri čisteč.

Paket z návodom po 80 kr. in 40 kr.

Dr. A. Plenka prašek za kašelj.
Prav dobrega okusa in koristen.
Škatljica z návodom in dietetičnim poukom
40 kr.

Dr. A. Plenka prebavni prašek.
Preizvrstno deluje proti želodečnej kiso-
lini, izgagi, riganju, brezslastnosti, slabej pre-
bavnosti, zlatej žili, in je zatorej visokocenjeno
domače zdravilo.
Škatljica z návodom in dietetičnim poukom
70 kr.

(Z n. v. c. kr. patentom od 28. m. 1861. l.
vse zavarovano proti ponarejanju.)

Dobiti je v Ljubljani: lekarna g. E.
Birschtza; v Mariboru: lekarna g. W.
Küniga; v Zagrebu: lekarna g. S. Mitlbacha,
in skoro v vseh večjih mestih avstro-ogrske
monarhije. (98—6)

Kdor hče proti velikemu rabatu prevzeti
zalogo, naj se obrne na lekarno „zum
Mohren“ v Gradcu.

Anaterinina voda za usta

po J. G. Popp-u,
c. kr. dvorni zdravnik za zobe
na Dunaji, srednje mesto, Bognergasse 2.

Boljši kot vsak drug prah za zobe, s katero
se odvrnejo boleznai zob in ust, zoper gnilobo in
omajanje zob, prijetnega duha in okusa, — okrepča
zobino meso, — brez primere dobro sredstvo za
snaženje zob.

Da si to priljubljeno, neuprljivo pripravo
morejo preskrbeti vsi krogi, so se vpeljale stekle-
nice različnih velikostij, namreč: velika steklenica
po 1 gld. 40 kr., srednja po 1 gld., mala po 50 kr.

Anaterinina pasta za zobe,

za snaženje in obvarovanje zob, za odstranjenje sla-
bega duha in kamena na zobeh. Cena stekleni puški
1 gld. 22 kr.

Popp-ova aromatična pasta za zobe,
najizvrstnejše sredstvo za snaženje in obvarovanje
notranjih ust in zob. Cena za kos 35 kr.

Rastlinski zobni prah,
snaži zobe, odpravlja zobni kamen, in površje zob-
se bolj in bolj bel. Škatlja velja 63 kr.

Popp-ova plomba za zobe,

s katero si more vsakdo sam spolniti votle zobe.

Milo iz zelišč

je baš tako izvrstno kosmetično (lepotno) sredstvo,
kakor tudi odpravlja prav rahlo ogrce, mozole in
druge nakožne nečistine, ter nareja kožo elastično in
svežo, kakor zahteva lep obraz; porablja se
izvrstno tudi za kopelji,
za kateri smoter se je že čestokrat vpešno rabila.
Cena jednega kosa 30 kr.

V blagovoljni pozor!

V zavarstvo proti ponarejanju se p. n. občin-
stvo opozoruje, da je na vratu vsake steklenice
anaterinine usne vode brambino znamenje
(firma hygea in anaterinini izdelki) kakor je pri
vsakej steklenici tudi vnanji zavitek, na katerem
je dobro vidljiv vodni tisk, državni orel in ime.

Zalogo imajo v Ljubljani, vse lekarno
kakor tudi gg. Ant. Krisper, Ed. Mahr, J. Karinger,
F. M. Schmitt, V. Petrič, L. Pirker, P. Lassnik,
Terček in Nekrep; v Postojni: J. Kupferschmidt;
v Škofjeji Loki: C. Fabiani; v Kočevju: J.
Braune; na Krškem: F. Böhm; v Idriji:
J. Warta; v Kranju: K. Šavnik; v Litiji: Mähl-
wenzel, lekar; v Metliki: Matterjevi nasledniki; v
Novem mestu: D. Rizzoli in J. Bergmann; v
Radovljici: A. Roblek; v Kamniku: J. Mac-
nik; v Črnomlju: J. Blazek; v Vipavi: A.
Deperis. (183—1)

Franjo Toman,

pozlatar v Ljubljani, v križevniških ulicah h. št. 7,

se priporoča prečastitej duhovščini in farnim predstojnikom za izdelo-
vanje pozlatareških del, obnovljenje oltarjev, tabernakljev, prižnic,
križevpotoj itd., različnih podob, križev in okvirov.

Tudi iz novega se vsa ta dela izgotovljajo v vsakem zlogu prav
okusno, dolgotrajno in po nižji ceni.

Vsa naročila so brzo, lepo in po nižji ceni izvršujejo. (182—1)

Senožet v najem!

Ponedeljek 10. junija t. l. se bode ob 5. uri popolu-
dne košnja na mojem travniku na mahu pri Črnej vasi (Carolinen-
grund) poleg lipske ceste v 5 delih v najem dala.

Vtorek 11. junija t. l. ob 9. uri dopoldne se bode
ravno tako košnja mojih travnikov pri malem grabnju, ter v trnov-
skem in viškem mestnem gozdu razdeljeno v najem dajala.

Oni, ki so voljni kaj v najem vzeti, se vabijo ob zaznamovanih
urah na omenjene kraje priti.

(181)

A. Malitsch.

Peštansko zavarovalno društvo.

Trinajsti račun Peštanske zavarovalne družbe za
leto 1877 kaže:

Dohodka	4,032.351 gld. 39 kr.
Izdatka	3,895.448 „ 96 „

Čisti dohodek za l. 1877 je 136.902 gld. 43 kr.

Od čistega dohodka se je izplačalo 90 tisoč goldinarjev kot obresti
(dividende) na delnice (akcije) po 9 gld. od delnice, to je: 9 od sto; ostali
znesek pa se je prideljal zakladom, in deloma oddal kot nagrada uradnikom
vodstva (direkcije).

Od leta 1865 do 1877 je plačalo Peštansko društvo za škode ogromno
svoto 18,090,019 gld. 25 kr.

Društvo izvršuje zavarovalna opravila po 31 glavnih in 3742 drugih
opravnihkih.

Poroštva daje društvo, prištevši letni dohodek, 10,000,000 gld.

To uljudno naznanja, ter se priporoča za čistita naročila zoper ogenj
za poslopja, pridelke, mobilare in vsakovrstno premakljivo imetje in na življenje.

Franz Drenik,

glavni opravnik za Kranjsko in spodnje Štajersko.

Pisarna je v Ljubljani, kongresni trg, nasproti nunske
cerkve v II. nadstropji. (176—3)

Izdatelj in urednik Josip Jurčič.

Mi darujemo vsakemu

najpotrebnejše domače orodje, kakor: žlice za kavo
in jedi, nože in vilice itd. itd.

Od konkurznega upravitelstva pred kratkim na nič prišle
velike angleške tovarne za britanija-srebro smo dobili poziv, naj vse
izdelke od britanija-srebra, ki jih pri nas v zalogi imamo, za majhno
odškodnino prevoza in 1/4 delavske plače darujemo.

Ako se vpošlje znesek ali tudi proti povzetju cene, ki je pri
vsacem izdelku označena, samo za povrnitev stroškov prevoza iz An-
gleškega na Dunaj in majhen del delavske plače, dobode vsakdo le-to

zastonj.

6 kom. britanija-srebrnih žlic za jedi, 6 kom. baš tako-
vih žlic za kavo, vkupe 12 komadov, stalo je
prej gld. 6, a sedaj stane vseh 12 komadov
vkupe gld. 2.35

6 „ britanija-srebrnih namiznih nožev z angleškimi
ostrinami, 6 kom. baš takovih vilic, vkupe 12 kom.,
kateri so prej stali gld. 9, stoji zdaj vseh 12 vkupe „ 3.40

1 zajemalka za mleko, težke vrste, prej gld. 3, zdaj „ 1.30

1 „ juho, najtežje vrste, od najboljšega
britanija-srebra, prej gld. 4, zdaj „ 1.80

Poleg tega elegantni svečniki, par po gld. 1.—, 2.—, 2.50, 3.—; zde-
lice po kr. 50, 75, 80, gld. 1.—, 1.40; majolke za kavo ali čaj po
gld. 2.—, 2.50, 3.—, 4.—; svečniki z roči, par po gld. 8.50, 10.50,
14.—, 20.—; saharne pušice po gld. 2.—, 2.80, 4.—, 5.50, 7.—; saharne
sipnice po kr. 40, 75, 90, gld. 1.—; sklenice za kis in olje po gld. 2.50,
3.80, 4.25, 6.—; pušice za surovo maslo po kr. 95, gld. 1.70, 2.80, 3.25,
4.—; ročni svečniki po kr. 50, 65, 80, gl. 1.— ter še mnogobrojni izdelki.

Osobitega pozora vredno.

6 komadov namiznih nožev, z najfinejšimi ročaji od britanija-sre-
bra, z angleškimi jeklenimi ostrinami, 6 komadov baš takovih vilic,
6 komadov težkih izvrstnih žlic za jedi, 6 komadov baš takovih
žlic za kavo, v elegantnej kaseti od baršuna, vkupe 24 komadov,
ki so prej stali brez kasete gld. 13.—, stane zdaj s kaseto gld. 6.40.

Te stvari so izdelane od najfinejšega britanija-srebra in se od
pravega 13 lotnega srebra celo po svetnej rabi ne dače razlikovati,
ter garantiramo, da njih barva vedno ostane bela.

Tudi damo vsakemu denar nazaj, ako mu naš nož ali žlica
očrnita ali orumenita. (150—3)

Naslov:

„Britannia-Silberwaaren-Niederlage“
Wien, Babenbergerstrasse 1.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.